

stillede sidst, vi havde Loven til Behandling i 1918, og som jeg gaar ud fra vil blive stillet i det andet høje Ting; derved gives der en Mand Ret til at begynde Kl. 2 med det tilrettelæggende Arbejde. Men vilde man ikke gaa saa vidt — hvad jeg altsaa maa anse for rigtigt, og hvad i øvrigt en af Repræsentanterne for Mesterorganisationerne har fastholdt, at man burde gøre —, skal jeg minde om, at jeg i Udvalget stillede Forslag om, at man skulde lade Hovedorganisationerne blandt Mestrene have et vist Indseende med, at denne Ret til at arbejde — som jeg fastholder, at Mestrene, de selvstændige næringsdrivende, bør have — kunde kontrolleres saaledes, at den ikke blev brugt til Smudskonkurrence eller illoyal Konkurrence. Det vilde imidlertid hverken de Radikale eller Socialdemokratiet gaa med til. Jeg maa vedblivende fastholde, at et Forslag som det, vi har stillet, er fuldt paa sin Plads, og vi maa vel, gaar jeg ud fra, og det vil jeg gerne gentage, i Rigsdagen se saaledes paa Sagerne, at vi ikke staar her forslavisk at følge, hvad det ene eller det andet Fag i et givet Øjeblik kan skønne er formaalstjenligt for det eller rettere formaalstjenligt for dem, der sidder og taler om Sagen — det er jo slet ikke givet, at de har det store Flertal bag sig —, men vi bør tage Samfundshensyn her og se, hvorledes vore Bestemmelser kan gribe ind i andre Forhold, og her maa vi fra vor Side bestemt fastholde den selvstændige næringsdrivendes Ret til at arbejde i sin egen Bedrift, naar han vil.

L. D. Rasmussen: Til det ærede 15de Medlem for Hovedstaden (Laurits Jensen) vil jeg sige, at der er udsendt Spørgsmaal til ca. 2 000 Bagerivirksomheder i hele Landet, og Besvarelserne foreligger saaledes, at i 369 i By og paa Land erklærede Nat-arbejde for unødvendigt, medens 365 erklærede det for nødvendigt, og 215 Besvarelser var mangelfulde. Naar jeg nævnte Tallet 1 069, gjaldt det Landbagerier alene. Det er at udtale sig ganske misvisende, naar man mener, at der af dette Forslag skulde følge en Indskrænkning af Produktionen. Det er overhovedet ikke det, der er Tale om. Der er blot Tale om 8 af Døgnets Timer, hvori der ikke maa foretages Arbejde; i de øvrige 16 Timer kan man arbejde, og mere kan vist et Menneske i og for sig ikke holde til, saa der er slet ikke Tale om at lægge Baand paa den personlige Arbejdstrang.

Det ærede Medlem (Pitzner), som sidst talte, var inde paa Forholdene i Norge. Saa fortvivlede for Svendene, som det ærede Medlem skildrede dem, kan de dog neppe

være, eftersom det er de norske Bagersvende, som i meget høj Grad, gennem Forhandling med de danske Bagersvende, har, jeg vil ikke sige, paavirket dem, men vist, at Forholdene, som de har artet sig der, i hvert Fald er til Svendenes Tilfredshed.

Minister Stauning: Jeg maa tilstaa, at det er lidt vanskeligt at imødekomme Ønsker fra et Medlem som det ærede 3die Medlem for Hovedstaden (Pitzner). Jeg erindrer, at jeg havde forelagt en Lov om Lærlingeforhold, som havde været forelagt Organisationerne forud og ikke havde faaet Tilslutning fra Mestrenes Organisation. Jeg blev den Gang i højeste Grad angrebet, fordi jeg vovede at forelægge et Lovforslag om Lærlingeforhold, som kun havde faaet Tilslutning fra den ene Part: jeg havde værsaagod at tage Hensyn til Mestrene ogsaa? Nu er jeg saa lykkelig at komme med et Lovforslag om et fagligt Forhold, som er tiltraadt baade af Mestre og Svende, men det hjælper ikke; det ærede 3die Medlem for Hovedstaden er lige uforsonlig: ogsaa det Lovforslag skal kasseres; og det kan slet ikke gaa an at bygge noget som helst paa, hvad Mestre og Svende i Forening anbefaler overfor den høje Rigsdag. Det skal vi slet ikke tage Hensyn til, siger det ærede Medlem. Jeg siger, det er lidt vanskelige Vilkaar, det ærede Medlem stiller. Er der Enighed mellem Parterne, skal man ikke tage Hensyn dertil, og er der ikke Enighed, saa maa man ikke fremsætte Forslag, der kun bygger paa Udtalelser fra den ene Part. Formodentlig vilde Konsekvensen af det ærede Medlems Ønske være en Tilbagevenden til Frederik den Sjettes Dage, da man havde en, der sagde: Vi alene vide, og da det i hvert Fald var ganske underordnet, hvad Svendene i et Arbejdsforhold mente om Tingene. En saadan Tilstand tror jeg dog ikke, det ærede Medlem kan faa tilbage; jeg vil antage, at Udviklingen gaar i en noget anden Retning.

Det ærede Medlem gjorde gældende, at det var Samfundshensyn, man skulde tage, men det forekommer mig, at netop dette Forslag i videste Udstrækning tager Samfundshensyn, og at enhver, der modarbejder det, ogsaa modarbejder Samfundets Interesser, thi det kan ikke være, og det ærede Medlem har ikke nogen Mulighed for at bevise, at det er i Samfundets Interesse, at et Antal Mennesker skal arbejde om Natten i et Fag, hvor der ikke af nogen som helst Grund behøver at være Natarbejde. Det maa unægtelig være i